

ZAMYŠLENÍ MLADÉHO BOXERKÁŘE

Při psaní nadpisu jsem přemýšlel, zda slovo „mladý“ dát do uvozovek nebo nikoliv, protože věkem se už mezi mladé nepočítám. Jako boxerkář, ale bezesporu mladý jsem, protože svého prvního boxera jsem si dovezl od chovatele teprve před rokem.

Než jsme si pro pejska jeli, tak jsem chtěl, abychom na jeho příchod byli doma dostatečně připraveni a aby i on se u nás cítil skvěle. Nakoupili jsme proto spoustu knih o plemenu německého boxera a také jsme zajeli na několik výstav, kde jsme boxery viděli „in natura“. Z knih jsme se dozvěděli o povaze a charakteru plemene, což nás doma utvrdilo v přesvědčení, že boxer je opravdu ten pravý pes, kterého chceme a potřebujeme. Teoreticky jsme z knih zvládli i výchovu psa a dozvěděli jsme se, jaký je standard plemene a jak by měl boxer správně vypadat.

Na výstavách a při setkáních s chovatelem, se kterým jsem byl ve styku již dlouho předtím, než jsme si od něho pejska odvezli, jsem pak zjistil, že existuje mnoho typů boxerů a rozdílů v jejich vzhledu jsou pro člověka, který se na ně zaměří, viditelné. Přiznávám, že do té doby mi připadali boxeři všichni stejní, za což se nyní hluboce stydím. Zároveň jsem na výstavách pochopil, že se jich účastní v podstatě jen dvě kategorie vystavovatelů. Jední jsou chovatelé - vlastníci chovatelské stanice, kteří potřebují vítězství pro zvýšení prestiže svých stanic a hodnoty svých psů, i když nepochybuji o tom, že je vystavování baví a mají z něj rovněž potěšení. Druhá skupina, která vystavuje více méně jen pro zábavu, jsou majitelé, kteří si pejsky pořídili jako domácí mazlíčky a výstav využívají k tomu, aby se svým miláčkem mohli pochlubit a přitom strávit čas s dalšími podobně smýšlejícími lidmi, kteří se do boxerů zamilovali. Tito lidé se za vítězstvím až tak nehoní, ale samozřejmě i je každý úspěch rovněž potěší a případným pohárkem se taky rádi pochlubí. I já patřím do této druhé skupiny, proto jsme se s naší fenkou občas nějaké výstavy zúčastnili. Setkali jsme se zde s přáteli, které jsme za ten rok získali, vyměnili si zkušenosti a poznatky, abychom nakonec zjistili, že povahově jsou naše zlatíčka podobné a starosti i radosti máme téměř totožné. Motivace k účasti na výstavách může být tedy u obou skupin rozdílná, ale radost z pohledu na „naše“ ušlechtilé plemeno je u obou stejná.

Boxer, to nejsou pouze výstavy....

„Jsem lumpajda, ale svým pánečkům dělám jen radost a mají mě rádi.....“, čtu často z očí naší boxeři slečny. Život s ní přináší mnoho každodenních radostí - zvláště když člověk přijde fyzicky unaven či psychicky vyčerpan z práce, tak radostné oči boxera a jeho temperament mu okamžitě vrátí energii. Jeho temperament a chuť k pohybu, hraní si a vymýšlení lumpáren (v dobrém smyslu toho slova) donutí i největšího lenocha k tomu, aby s ním vyrazil na pravidelné procházky na louku nebo do lesa, kde se pes může proběhnout a vydovádet. Taky se člověk při procházkách rád pochlubí krásným zvířetem jiným lidem, ale hlavně udělá i něco pro sebe, svou kondici i své zdraví tím, že se bude sám hýbat ...Boxer je prostě nejlepší přítel, který svou radost projeví kdykoliv své pánečky vidí, je věčný a spolehlivý společník i kamarád a proto jsem moc rád, že je členem naší rodiny.

Mgr. Marek Lukeš